

FØR JORDFESTING

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

ETTER JORDFESTING

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.

Takk for at du kom
og var sammen med oss i dag.
Familien

Prostiprest: Ivar Braut
Organist: Jostein Aarvik
Fana kantori og Fanasolistene
Flygel: Jan Røshol
Solist: Øystein Skre

DAHLS
begravellesbyrå

Minneside

Oddvar Skre

f. 11.3.1939 d. 2.7.2022

Fana kirke
onsdag 13. juli 2022

KORREKTUR

PRELUDIUM

Ave verum corpus - W.A. Mozart

ÅPNINGSSALME

1. Eg veit i himmerik ei borg, ho skin som soli klåre,
der er kje synder eller sorg, der er kje gråt og tåre.

3. Eg er ein fattig ferdamann, må mine vegar fara
herfrå og til mitt fedreland, Gud, meg på vegen vara!

FANASOLISTANE SYNG SÅ VERS 4 OG 6

7. Eg fattig hit til verdi kom og rann av ringe røter,
fer herifrå med handi tom, og dødens vald meg møter.

10. Me takkar deg til evig tid, Gud Fader, alle saman,
for du er oss så mild og blid i Jesus Kristus! Amen.

MUSIKK ETTER MINNEORD

Ei krasafaren steinbu - Moslått/Hanly

SALME FØR TALEN

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld,

slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.

Og lat oss ikkje koma i freisting,
men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt og makta og æra i all æve.

Amen.

SALME ETTER TALEN

Gje meg handa di når det kveldar
det blir mørkt og me treng ei hand.

La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frosen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.

La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM

Mot soleglad – Arne Garborg/Olav Sande